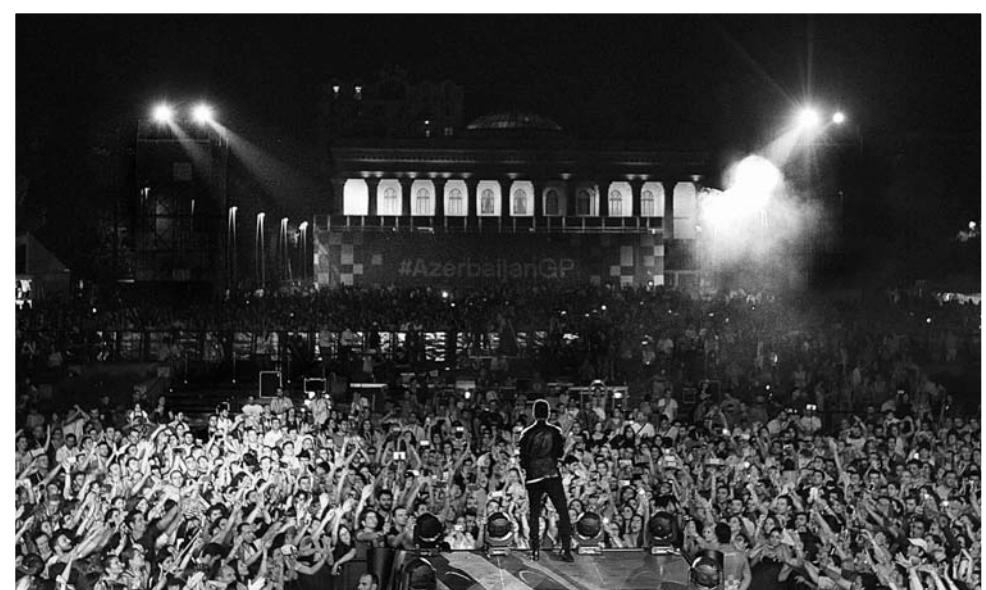

Teatr və konsert... Hər ikisi insanın asudə vaxtını gözəl və səmərəli şe-kilde keçirməsi üçün vasitədir. Lakin bunların bir-birindən fərqli cəhətləri də var. Teatr həm öyrədir, həm əyləndirir, konsert isə yalnız əyləndirir. Müasir dövrümüzdə konsert seçimi teatr seçimindən dəfələrlə çoxdur. İndi teatrlar da konsertlər qədər çox tamaşaçı gözlədiyi halda, konsert zalları ağzınadək dolu olur və yaxud konsert üçün seçilən hər hansı məkanda necə deyərlər, iyne atsan, yerə düşmür. Konsertə meyilimiz qonşu dövlətlərin də diqqətini cəlb edib. Çok tez-tez şəhərimizə gələn müğənni qonaqlar və onların təntənəli qarşılılanması, gedib bir də qayıtmaları həm dediklərimizi, həm də bir çox başqa məqamları təsdiq edir. Bəs bizim teatr sevgimiz də yerini konsertlərin almasının səbəbi nədir? Bu barədə danışaq...

Çoxsaylı tamaşaçıya həsrət teatrlar...

Bizim üçün teatr nədir, ondan ne öyrəni-r? Teatr oxuduğumuz bir əsərin qəhrəman-larını canlı şəkildə təsəvvür edə bilməyimizdir. Dünənədək kitab vasitəsilə tanışığımız qəhrəmanlarımız bir teatr tamaşasında gö-zümüzün qarşısındadır və bize həmin kitabı

Teatr və konsert: hansına üstünlük veririk və nəyə görə?..

oxuyarkən yaşadığımız hissəleri canlı şəkildə yenidən təqdim edir. Teatr həm də haqqında məlumatımız olmayan bir hadisənin səh-nə variantıdır. Bu zaman isə hər pərdə, hər səhnə dəyişdikcə ürək döyüntüllərimiz də artır. Ona görə ki, hadisələrin necə sona çatacağı bizim üçün həddən artıq maraqlıdır...

Teatr... Səhnə işıqları-bəzən kölgəlik, bəzən qaranlıq, bəzən gur işıqlar, dəyişen səhnə dekorasiyaları... Bütün bunların fo-nunda istedadlı aktyorların yaratdığı obraz-lar, mimika və jestlərle qəhrəmanlarını oldu-ğu kimi canlandıra bilmələri sanki adamı həmin dövrə aparır, o dövrün və hadisələrin qonağı olaraq nələrisə öyrənmiş olursan.

Teatr bir tarixdir, desək, yanılmarıq. Çünkü ayrı-ayrı dövrlərin hadisələrini o qə-dər anlaşıqlı şəkilde açıqlayır ki, buna yalnız heyran qalmaq olur... Teatrların hər yeni ta-maşası həm də bir kitabdır. Gedirsin teatra, tamaşa edirsin, 1,5-2 saat ərzində bir kital-bı oxuyub başa çıxırsan. Teatrları ayrıldıq-da artıq bu gün nə isə öyrəndiyini anlayırsan. Teatrlarımızın da öz tamaşaçıları var. O tamaşaçılar ki, illərdir, teatr afişalarını iz-leyir, tamaşalarla baxır. Necə deyərlər, hə-yatlarını teatrsız təsəvvür edə bilmir. Lakin etiraf etməliyik ki, teatrların tamaşaçıları konsertlərinin qədər deyir. Səbəb?

Konsertə, yoxsa?..

Onu da etiraf edek ki, artıq illərdir ki, biz əsl dəyərlərimizi dəyənləndirə bilmirik. San-ki hansısa bir qüvvə bizimlə dəyərlərimiz arasında elə bir körpü yaradıb ki, ona doğru bu körpü ilə gedərkən yarida qırılır, biz qalı-rıq bu tərəfdə, dəyərlərimiz isə o tərəfdə. Nə-ticədə isə qaldığımız yerdə yeni bir həyata başlayıraq. Bu həyat körpünün o tərəfindəki

həyatdan çox fərqlənir. Burada haqqında da-nışığımız teatr sevgisi azdır, əyləncə axtar-anılar, bu əyləncəni sosial şəbəkələrdə pay-laşanlar, özünü reklam edənlər, bununla sanki sosial ehtiyacının ödənilidiyini anla-yanlar daha çoxdur.

Elə bu səbəblərdən də müasir dövrə konsert sevgisi teatr sevgisini üstələyir. Çünkü artıq əksər insan öyrənməyə, biliyini artırmağa meylli deyil, əylənməyə meyllidir. İndi əksər insan, xüsusilə də gənc nəsil hay-küye səbəb olacaq hadisələr axtarır. Ona gör-e də şəhərimizdə tez-tez keçirilən konsert-lərə axın-axın insan toplaşır. Onu da qeyd edək ki, biz nədənse öz aktyor-müğənniləri-mizi ya qiymətləndirmək, ya da bu barədə fi-kirləşmək istəmirik. Xarici müğənniləre, nə

bilim, psixoloqlara, varlanmağın yolunu bize onunla görüşün biletini qiymətinə satanlara daha çox dəyər veririk. Bəs bunun səbəbi?

Şöhrət xəstəliyi

Deməli, biz "şöhrət" adlı xəstəliyin illərdir ki, daşıyıcılarıyıq. Müalicə olunmağımızın yollarını kənardan nə qədər dikte etsələr də, lakin qulaqlarımıza pambıq tixmişiq ki, eşit-meyək, ya da elə bu, xəstəliyin əlamətidir ki, karlığımıza da səbəb olub. Nəticədə isə öz bildiyimiz yolla getməkdeyik. Bu yolda isə şöhrət xəstəliyi bizimle birgə addımlayır.

Xeyli araşdırmadan sonra bu qənaətə gəlmışəm ki, biz konsertə nə üçün gedirik.

Musiqi dinləmeyəmi? Xeyr. Asudə vaxtimizi keçirməyəmi? Xeyr. Belədirse əgər, o qədər xeyriyyə və ya bayram konsertləri olur ki, şə-hərimizdə. Lakin bu tədbirlərdə pullu konser-tlərdə olduğu qədər adam görmek mümkün deyil.

Biz o "ünlü" müğənnilərin konsertinə pul verib hələ aylar öncədən bilet alırıq ki, biletimizi sosial şəbəkələrdə paylaşaqq. Konsert-dən "şelfi" edək və ya fotolarımızı axın qarşı-sında, parıltılı işıqlar fonunda çəkib paylaşaq ki, baxın, görün, mən haradayaq. Bax, məq-səd yalnız budur.

Bütün bunlarla isə konsert sevdasının ya-ratdığı şöhrət xəstəliyimizi bilənlərin əlinə güclü bir əsas vermişik. Onlar da ki, dayan-madan-durmadan xərici müğənnilərin konser-tlərini təşkil edirlər. Əvvəlcədən sosial şəbəkələrdə reklamları gedən bu müğənnile-rin konsertlərinə biletlərin qiyməti isə hamıya məlumdur: həm qapalı, həm açıq məkan-

da, həm qarşida, həm arxada, həm yuxarıda, həm aşağıda... Gəlirlər, hər gün televiziya-radio və telefonlardan dəfələrlə dinlədiyimiz mahnıları başımızı aldadaraq fonoqramla "ifa" edirlər. Bize qalan isə uzaqdan da olsa, səhnədə parıltılı, cəlbedici, bəzən yarıcipaq paltarda həmin o sevdası ilə aylar öncədən xərc çəkib bilet aldığımız müğənninin o ya-na-bu yana getməsini seyr etmek və güclü "paylaşımalar" etmək olur.

Bunun adına asudə vaxt deyirikmi?

Bəli, əsasən şənbə və bazar günlərinə təsadüf edən bu cür konsertlərin adını da asudə vaxt qoyuruq və halımızdan xeyli razı qalırıq ki, gözəl əyləndik. Lakin biz əslində bu konsertlərdə nə əylənirik, nə bir şey öyrə-nir, yeni nə isə görürük. Bizi məmənun edən yuxarıda da qeyd etdiyim kimi, "selfilər", foto-lar, videolardır. Məhz elə bunların verdiyi əyləncəyə əylənmək, asudə vaxt deyirik.

Beləliklə, bizim teatr və konsert anlayışımız da ortaya çıxır. Teatrların ən əyləncəli məkan, asudə vaxtın en yaxın dostu olduğunu bildiyimiz təqdirde onu seçmirk, xaric-dən gelən müğənnilərin konsertlərini, digər sahələrdən gələnlərin "ağılvermə" saatlarını baha qiymətə dinləyib, adını da qoyuruq isti-rahet.

Lakin onlara verdiyimiz dəyərdən bir qə-dər də öz aktyor və müğənnilərimizə ayırsaqq, daha gözəl olmazmı?.. Bu, bizim üçün həm xeyli az vəsait hesabına başa gələr, həm də onlar da dəyər hiss etmiş olarlar. Axı "əvvəl evin içi, sonra çölü" - deyib yaxşı ki, bu günləri görməyən atalarımız...

Mətanət Məmmədova